

Viss jaunais sākumā ir svešs un neizprotams

◆ Niceta Anna Stariņa, "Talsu Vēstis"

Latviešu mūzika ir daudzveidīga. Ejot cauri laikiem, var novērot – katram komponistam bijusi sava pīejā un redzējums, un tieši neatlaidība radīt pat tad, kad darbi negūst atpazīstamību, veidojusi vērtīgu bagāžu, kuru mūsdienās izpilda tūkstošiem koristu.

GODĀT SAVAS TRADĪCIJAS

Sarunā ar diriģentu un pedagogu, Vispārejo latviešu dziesmu un deju svētku virsdiriģētu Gintu Ceplenieku nonākam pie secinājuma, ka klasiskā mūzika tiek devēta par "vieglu" repertuāru, bet jaunā mūzika – par sarežģīto. "Protams, ir lietas, kas pirmajā brīdī šķiet nepieņemamas, šķietami grūtas un svešas. Bet jebkurai kormūzikai kvalitātes mērījums vienmēr ir laiks, kas visu saliek pa plauktņiem. Ja šajā brīdī šķiet, ka konkrētais mūzikas darbs nav īsti skanīgs, tad pēc laika šī mūzika uzplaukst pavisam citā spēkā un jaudā. Vai tieši otrādi – kāda sena mūzika vai komponists pēkšni ieskanas, jo kļūst par laikam pieņemamu un saprotamu mūziku. Autors ir kaut ko rakstījis, taču savā laikā viņš nav kļuvis populārs, un tādu piemēru ir daudz. Ja mēs virzāmies uz to, ka jauni komponisti veido ko jaunu, tad tā ir ļoti apsveicama lieta, jo tikai tā mēs varēsim veidot jaunus savienojumus un turpinājumu tradīcijām," stāsta G. Ceplenieks.

Un viena no spēcīgākajām latviešu tautas tradīcijām ir dziesmu un deju svētki.

"Dziesmu svētki ir viena no lielākajām motivācijām jauniešiem atrākt uz mēģinājumiem, sagatavot tērus, repertuāru un piedzīvot kopības sajūtu. Šogad tā ir milzīga motivācija – lēkt iekšā korī, meklēt skolotāju, draugus, paziņas, kuri dzied, lai var vismaz vienu reizi mūžā tikt uz svētkiem. Dziesmu svētku gads ir mazākā daļa – liels darbs tiek ieguldīts arī pirms tam. Tāpat tradīciju ir jāturbina kopīgi arī pēc svētkiem," teic diriģents.

EDGARA LĀČA FOTO

Vairāk nekā 1200 Kurzemes un Zemgales koristu sadziedāšanās Talsu Sauleskalna estrādē pirms pēdējiem Dziesmu svētkiem notika svētku virsdiriģenta Ginta Ceplenieka vadībā. Viņš ir viens no dziesmusvētku tradīciju turpinātājiem Latvijā.

VISPIRMS JĀDZIED BĒRNAM ŠŪPUŁDZIESMA

Atgrīzoties pie klasiskās un jaunās mūzikas tēmas, vaicāju, kuru virzienu labprātāk izvēlas koristi. "Es domāju, ka, ja mēs katrā bērnā ieliksim spēcīgu pamatu, tad viņi dziedās vēl augstākās virsotnēs, vēl sarežģītākas jaunās kora dziesmas vai saucamās vieglās klasiskās dziesmas. Dziedāt bērnam šūpułdziesmu jau ir ļoti daudz," atzīst G. Ceplenieks. "Ne velti Latvija ir dibināta 1918. gadā, bet dziesmu svētku tradīcija ir sākusies 45 gadus, pirms veidoja Latviju, un arī pirms šiem svētkiem jau ir bijusi kora kustība. Tājā ir milzīgs spēks un potenciāls."

Diriģents bilst, ka jaunieši ir aktīvākā pasaules daļa, taču tai pašā laikā viņi

pietiekami daudz nepiedalās dziesmu svētku kustībā: "Būdama maza tauta, mēs nevaram atlauties, ka mazākā daļa no jauniešiem piedalās dziesmu svētkos. Tur, manuprāt, vajadzētu būt vēl lielākai daļai Latvijas jauniešu. Jauniešiem ir jāiemāca pašsprotamas lietas. Es mūžīgi mūžos aicinu visus atcerēties, ka neviens bērns nepiedzimst, zinot Latvijas valsts himnu. Ja mēs neiemācīsim Latvijas himnu, tad viņš iemācisies kādu citu dziesmu, kas viņam būs sirdij tuva, taču jautājums, vai tas būs pareizi un vai tādā veidā mēs neizdarīsim noziegumu pret latvietību, ja mēs bērnam neiemācām vērtības. Tāpēc arī dziesmu svētku tradīcijās mums jāapgūst paši pamati, kas veido šos svētkus. Vairāku gadu garumā ir pierādījies, ka svētkos var dziedāt gan

klasisko, gan arī jauno mūziku. Bērni, kas saņem šo pieredzi, iegūst piedzīvojumu un sajūtas, ko atcerēties mūžam."

Mēs, latvieši, visai pavirši izturamies pret savu kultūru. "Mēs dziesmu svētku tradīciju uztveram par pašsprotamu, un tā ir ļoti bīstama tendēncija. Man ir bijusi tā laime, gods un atbildība piedalīties diasporas tradīcijās dažādās valstis, kur es ļoti labi redzu, ar kādu entuziasmu katrs pasākums tiek veidots un ar kādu atdevi viņi visur piedalās. Mēs Latvijā bieži vien uzskatām, ka viss jau notiks pats no sevis, ka bērni paši iemācisies lietas. Bet, nē, tur ir milzīgs darba un resursu ieguldījums, lai kopīti un veidotu tradīciju, tāpēc atcerēsimies un godāsim mūsu tradīcijas!" aicina G. Ceplenieks. ■

"Oranžo brīvdienu" turbofolka ceļojums

◆ Jēkabs Aleksandrs Krūmiņš,
"Kurzemnieks"

Grupa "Oranžas brīvdienas" (OB), kas 2000. gadā radās Kuldīgā, ir latviešu balagān-panka orķestris, kas iegriež ska, regeja, panka un metāla žanrus vienotā enerģijas virpulī. Vēl grupas žanrs tiek definēts kā *turbofolks*. 23.martā Rīgā OB svinēja savu 24.dzimšanas dienu, un šogad iznācis arī jaunākais grupas albums "Ārā", kas ir OB mūzikas izlase vinilplatē. Bet februārī grupa plāno doties tūrē uz Indiju.

PIRMSĀKUMI KULDĪGĀ

"Jaunais albums ir tikai fiziskā versija, platē. Tas nav gluži albums, bet dziesmu

apkopojušs – visu, ko pēdējā laikā bijām ierakstījuši, paņēmām, iespēdām platē, un viss! Mums nekad nebija bijusi vinilplate," sakā grupas dibinātājs, solists un dziesmu autors, bijušais padurnieks Ints Kergalvis (skatuves vārdā Speiss). Viņš piebilst, ka 24 ir viņa laimīgais skaitlis.

OB publiku priecējusi gandrīz visās nozīmīgākajās mūzikas norisēs Latvijā, tāpat arī daudzviet ārpus valsts. Šobrid grupa muzicē astoņu vīru sastāvā un kļuvusi par neatņemamu Latvijas alternatīvās mūzikas skatuves daļu. "No tiem cilvēkiem, kas grupā pirmie sāka spēlēt, šobrid palicis esmu tikai es. Pārējie visi ar laiku sāka darīt kaut ko citu. Tolaik bijām četri. Grupu sāku kopā ar Oskaru Krūklī, divatā spēlējot ģitaras. Tād uzradās

Rimants Safonovs, kas šobrīd Kuldīgā diezgan aktīvi darbojas kā novada domes izpilddirektors. Viņš bija ģitarists tālaika grupā "Hugo". Viņš ļoti gribēja spēlēt bungas – viņš atnāca pie manis un uzrunāja, lai mēs spēlējam ģitaras, bet viņš patrenēsies bungas. Tad uzreiz domāju – kas tas būs, ka ir tikai ģitaras un bungas, – vajag arī uzaicināt basu! Mums bija laba draudzene Agnese Martišonoka – māksliniece, kas kādreiz Kuldīgā dzīvoja. Viņa bija ar mieru, un mēs viņu piesaistījām. Tāds bija mūsu pirmais sastāvs.

Pirmais koncerts bija 2000. gadā Kuldīgā, tolaik kinoteātrī, bijušajā sinagogā, kas šobrīd ir bibliotēka. Tas bija Viskurzemes neatkarīgo mūzikai saietā "Fuffaik 2000". Tolaik Kuldīgā notika ļoti daudz

mini festivālu ar visādiem jocīgiem nosaukumiem. Vēlāk grupas mēģinājumi notika nekomerciālās kultūras attīstības centrā "Zabādaks", bet pirmie notika "Kuldīgas komunālo pakalpojumu" un "Kuldīgas ūdens" sētas mēģinājumu telpā "Vons".

DZIESMAS VIENMĒR BIJUŠAS

"Kad sākām spēlēt, doma bija vienkārši pamēģināt. Man pašam vienmēr bijis viegli, jo man ir daudz dziesmu. Aizeju pie jebkāda sastāva, laižu priekšā savus gabalus, un ir uzreiz, uz kā spēlēt. Atliek tikai taisīt dziesmas. Grupām bieži ir tāda problēma, ka visi grib spēlēt, bet nav ko. Kamēr izdomā dziesmas, paiti ilgs laiks.

Satikties uz skatuves un spēlēt

Ligita Kupčus-Apēna,
"Kurzemes Vārds"

Divas reizes mēnesī "Valhalla Wine & Coffe" telpās uzstājas Latvijā ievērojami džeza mūzikai. Pēc koncerta seko džema sesija, kurā pieredzējušie meistari saspēlējas ar jaunajiem mūzikumiem. Improvizācijas daļu ir iemīlējis trumpetists Harijs Ločmelis. Tieši viņš "Valhallu" ir pārvērtis par džeza kultūras un tradīcijas punktu Liepājā.

"Mēs "Valhallu" nesaucam par koncertvietu vai džema vietu. Tā ir notikuma vieta, kur apvienots viss, kas parasti notiek džeza koncertā," stāsta Harijs. "Tas ir gan konerts, gan džems, gan iepazīšanās starp mūzikumiem, gan draudzības ar skatītājiem." Džeza mūzika kafejnīcas "Valhalla" pagrabstāvu piepilda divas reizes mēnesī. Harijs stāsta, ka pēc viesmākslinieku uzstāšanās, kas parasti ilgst stundu, seko džema sesija, kurā iesaistīti gan atbraukušie ciemiņi, gan vietējie mūzikumi. Un daļa ir mūzikas skolas Džeza nodaļas audzēkņi, kuri par iespēju muzicēt ar profesionāļiem izrāda lielu interesu. "Parasti tiek spēlēts tajā pašā tematikā, ko mūzikai ir sagatavojuši repertuārā. Džems ilgst vairākas stundas, pat piecas un sešas. Tāpēc mēs to saucam par džeza mūzikas notikumu," smaidot atzīmē H. Ločmelis. "Lai gan neizgulēta nakts vilina nākamajā rīta ilgāk palikt gultā, šī pierede sniedz jaunu iedvesmu agrāk pamosties un paņemt rokās instrumentu," viņš pauž.

Skaidrojot, kas ir džems, H. Ločmelis stāsta: "Uz skatuves satiekas mūzikai, kas varbūt pat nekad nav spēlējuši kopā. Bet

ANNIJA ROZENTĀLES FOTO

Jaunajiem džeza mūzikumiem "Valhalla" kļuvusi par vietu, kur spodrināt muzikālās prasmes. Džema sesijās uz skatuves satiekas skolotāji un viņu audzēkņi, no mūzikas instrumentiem izviliot mīļākās melodijas.

džeza kultūra un zināšanas, prasmes lauj satikties uz skatuves un spēlēt. Tāpēc džezs ir unikāls, ka notiek šīs džema sesijas un ka mūzikai, kas pat viens otru nepazīst, var kopā noskanēt ļoti labi. Skatītāji dažkārt brīnās: nav tikušies, bet neverbāli komunicē tik veiksmīgi."

H. Ločmelis piefiksējis, ka retu reizi kaut

kas neizdodas, bet arī to ir interesanti pieredzēt. Vērot, kas notiks turpinājumā, kā katrs rīkosies tālāk. "Bet gribu atzīmēt, ka džems notiek ar nelielu pieskatīšanu. Jā, tā ir brīva improvizācija, bet te nevalda anarhija, tomēr ir savi noteikumi. Džema sesijās ir saucamais hosts jeb saimnieks, kurš pieskata to, ko

spēlē, kā tiek spēlēts, kas ir uz skatuves un vai būs labi. Jo mērķis ir, lai mūzikai labi justos un arī zālē skatītāji."

H. Ločmelis pats spēlē džeza trompeti un atzīst, ka iemīlējis improvizāciju, tiklidz ar to saskāries un sapratis, kā tas strādā. "Nevienā citā mūzikā es negūstu tik daudz prieka un azarta kā tieši improvizētā mūzikā," viņš saka, "dzīvā komunikācija ar cilvēkiem, manuprāt, mūzikā ir pats skaistākais". Džezs ir mirklis, sapratis Harijs, un tieši tas viņu apbūris.

H. Ločmelis patlaban studē 1. kursā Latvijas Mūzikas akadēmijā. Džema sesijās gūta neatsverama pieredze. "Prasme uzstāties, reagēt negaidītās situācijās," viņš min ieguvumus, "vienkārši jūtos komfortabli uz skatuves, brīvi jūtos ar klausītājiem, ar dzīvo mūziku, nevis ierakstiem." Bet visvairāk viņš ir pateicīgs saviem skolotājiem Liepājas Mūzikas, mākslas un dizaina vidusskolā, kas viņu sagatavojuši tālākajam izglītības ceļam nu jau Rīgā.

Džeza notikumi "Valhalla" arī radās mūzikas skolas laikā. "Bija tāds kurss kā "Mūzikas menedžments", kuru pasniedza Deniss Paškevics. Un viņš tam piegāja pavism prakstiski. Mums lika lasīt ne tikai grāmatas par menedžmentu, bet arī reāli organizēt koncertus. Veidot koncertu tāmes, plānot tūres utt. Tas, ko es uztaisīju "Valhalla", izrietēja no uzdevuma menedžmentā. Pēc pirmās reizes sapratām, ka mēs gribētu, lai tas notiktu regulāri, ka mums vajag vietu, kur spēlēt regulāri." Nu jau aiz muguras ir vairāk nekā 50 koncerti, palepojas H. Ločmelis. "Valhallas" saimniece Ivonna Kalita ir ļoti pretimnākoša un atbalstoša. ■

Dziesma sākas ar skici

Ieva Vilmane, "Saldus Zeme"

Dziesmu autors un izpildītājs Lauris Valters atklāj, kā no skāpu un teksta uzmetuma iznāk pilnskanīgs skandarb.

Brocēniņš novadnieks sakomponējis aptuveni 200 dziesmu, gandrīz visām viņš arī vārdū autors. Par savu pirmo uzskata dziesmu "Tad apstājās laiks", kuru sacerēja 14 gadu vecumā. Dažus gadus vēlāk jauno autoru pārņēma Latvijā populāru grupu un solistu aizraušanās ar angļu valodu, tāpēc dzīmtajā valodā izteicās vien retu reizi. Tagad esot otrādi. Lauris Valters stāsta: "Angļu valodas vilni radija "Prāta vētra", "Jauns mēness" un citas populāras grupas, kuras meklēja veidu, kā izsist logu uz Rietumeiropu. Godīgi sakot, pēdējos 30 gadus nevienai tas tomēr nav izdevies. "Prāta vētra", Intars Busulis un vēl kāds ieguva atzinību pretejā virzienā – austrumos. Latviešu mūzikai koncertē arī Rietumos, taču publikā visbiežāk ir latīņi, un viņi pieprasī dziesmas dzīmtajā valodā. Latvijas mūzikai ik gadu uzstājas angļiski starptautiskos mūzikas forumos un konferencēs, taču nerедzu, ka tādēļ būtu guvuši globalus panākumus."

Impulss jaunai kompozīcijai Laurim

aizšķīlas noskaņā, kuru radījis kāds notikums, cilvēks, vieta vai vērojumi, savukārt pasūtījuma darbi, vai tas muzikāls fons mākslinieku iznācienam Rīgas svētkos vai himna skolai, – ar skaidru uzdevumu. Viņš ieminas: "Iesācējam ir būtiski sakrāt autordziesmu repertuāru, tāpēc arī es radju vienu kompozīciju pēc otras. Tagad, kad ir, ko izvēlēties koncertam par Latviju, mīlestību, Ziemassvētkiem vai citu tēmu, jāteic, ka vieglāk radīt pasūtinājumus."

Melodijs un teksta pirmās aprises Lauris nefiksē uz papīra, bet sava telefona piezīmju lietotnē, jo tā vienmēr ir pa rokai. "No manām dziesmām ne puse nav pierakstīta ar notīm. Vairākas piefiksējis tēvs Egonis Valters, kā arī labs draugs un mūzikis Jānis Miltiņš, dažus desmitus – talantīgs ģitārists un novadnieks Jānis Bērziņš. Kads varbūt sacīs, ka tāpēc neesmu komponists, taču 95% klausītāju nekad neprasis, lai aizsūtu viņiem notīs. Priecājos, ka mans tēvs ar notīm pierakstījis jeb skaisti iegrāmatojis visas savas aptuveni 400 sakomponētas dziesmas, taču zēl, ka ieskaņota tikai kripata. Pēdējos 10–12 gadus piestrādāju šajā jomā," komponists atklāj, kāpēc soloalbumiem izvēlas vēl kāda autora kompozīcijas un uzņemas vadību tēta

dziesmu ierakstu projektos.

Lauris sevi uzskata par veiksminieku, jo atradis divus mūzikas producentus un aranžētājus, kuriem uzticēt savu dziesmu skanējuma slīpešanu un bagātināšanu. "Martā klajā laidu albumu "Ārpus laika". Ar astoņām kompozīcijām strādāja Reinis Brīgīs, ar pārejām piecām – Jānis Miltiņš. Grupā "ēnas" skices līdz galam izstrādājām mēģinājumos, kad katrs grupas biedrs izdomāja, ar kādām ritma un skāpu tēmām tās papildināt," mūzikis šodienai pretstata periodu no 2000. līdz 2022. gadam.

Dziesmas tapšanas pēdējā posmā tiek piesaistīti mūzikai. Reinis ir ģitārists, bet Jānis pārvalda taustīginstrumentus, tādēl ierakstam visbiežāk vajadzīgs bundznieks un basģitārists. "Viņiem nekas nav jāizdomā, vien jāizpilda konkrēts paterns. Mēs varētu izmantot datora radītas skāpas, 80% klausītāju tās neatšķirtu no dzīvā skanējuma, taču mums pašiem svarīgi, ka spēlējis cilvēks. Mūsdienās vairs neterejam tūkstošus, lai uz nedēļu vai divām noīrētu studiju. Daudziem profesionāļiem mājas radīti apstākļi, lai paši ierakstītu savu spēli. Producenti strādā ar elektroniski saņemtu skāpas celiņu," novadnieks atklāj darba aizkulises. ■

FOTO NO LAURA VALTERA PERSONĪGĀ ARHĪVA

Lauris Valters katrai savai dziesmai saskata divus pabeigšanas momentus. Pirmais – kad viņš vārdos un melodijā iekapsulējis mirkļa izjūtas, otrs – kad ar kolēgu palīdzību kompozīcija izstrādāta līdz pilnībai un ieskaņota.

“Oranžo brīvdienu” turbofolka ceļojums

1

Mums dziesmas vienmēr bijušas. Tagad arī – es jau nāku ar gatavu gabalu, un aranžiju pēc tam taisām visi kopā, un viss! Pāris mēnešu laikā programma top gatava un varam jau spēlēt.”

“Grupa ir pārtrūkusi pirmā sastāva laikā aptuveni pusgadu vai gadu. Pieļauju domu, ka to par pārtraukumu nevar uzskatīt, jo tad sākām spēlēt ar citu nosaukumu “Orange Holidays – tamburīnu bērni”. Tas bija tāds nenopietns – divatā ar vienu basistu sākām spēlēt krodziņos, pamazām piepulcejās klāt pārējie. Kāds no vecajiem cīņubiedriem mēģināja iesaistīties, bet viņiem jau tad dzīvē bija citi plāni. Pamazām atradu cilvēkus, kas grib grupā piedalīties. Pamatsastāvs pēdējos desmit gadus nav mainījies – ik pa laikam kāds varbūt nomainās. Bija vienu brīdi problēmas ar bundzinieku, kaut kad arī basists nomainījās. Tā pamazām māju uzbūvējām.

Jubilejas koncertā šogad piaicinājām perkusionisti Reini Reki – viņš man ir biedrs Zemessardzē. Gan jau vēl kādu reizi kaut ko kopā izdarīsim.

Ar grupas mērķi ir sarežģīti – katram daībniekam ir savas lietas, ko vairāk vai mazāk grib. Kaut kādu kopsaucēju gan vienmēr atrodam. Esmu spēlejis diezgan daudz grupās un sastāvos. Jāsaka, ka šī grupe ir tiešām kā grupe. Mēs te visi esam kā brāli. Mūzikiem tā tas ir – citu draugu ir ļoti maz. Vasaras grupas biedrus redzam biežāk nekā savu ģimeni, kur nu vēl runāt par draugiem. Brīvdienas pait festivālos un pārbraucienos no viena koncerta uz otru.”

“VIRTUOZS SPĒLĒTĀJS NEBŪŠU”

“Man mūzika vienmēr ir patikusi. Bērnībā dzīvoju Padure – izbraukāt uz mūzikas skolu, kur tiešām gribēju mācīties, fiziski nebija iespējams. Nebija tādi laiki kā tagad, kad ģimenēs ir piecas automašīnas. Ja mašīna bija, tā bija vajadzīga tēvam darbā. Autobusus tolaik no laukiem arī bija grūti saskaņot. Līdz ar to mūzikas skola nesanāca – vajadzēja iet uz pulciņiem, kurus laika ziņā varēja apvienot. Tolaik, kad Viļa Plūdoņa Kuldīgas ģimnāzijā gāju astotajā vai devītajā klasē, uzradas Jānis Snipke, kurš bija koncertmeistars un piedāvāja pulciņā mācīt spēlēt ģitāru. Es, protams, biju sajūsmā un sāku mācīties. Man pietika ar trim nodarbiņām, lai saprastu, ka man nekāda talanta īsti nav un nekas nesanāks. Tā arī ģitāru nometu malā, bet pēc pusgada sāku atkal trinkšķināt tos divus tris akordus, ko biju iemācījies. Tā radās pirmā dziesma, un viss pārējais automātiski turpinājās. Izvēlējos šo celu, jo sapratu, ka virtuozs spēlētājs nebūšu.”

Nu jau spēlēju 28 gadus – tāpat solo nespēlēju – tos astāju pārējiem džekiem. Mans uzdevums ir rakstīt dziesmas, tekstu, tos nodziedāt un nospēlēt uz ritma ģitaras. Labāk labi daru vienkāršu darbiņu, nekā slikti daru sarežģītu.

Man nav tā, ka dziesmai būtu atsevišķa mūzika un teksts – tie man rodas kopā. Esmu vairāk dziesminieks – lai pateiku savu domu, par to arī rakstu. Bieži dziesmas pašas atnāk. Mūzika ir visa manas dzīves pamatjēga. Tā ir mana pamatnodarbošanās.”

Grupa “Oranžās brīvdienas” spēlē jau 24 gadus. Šobrīd sastāvā ir astoņi daībnieki.

BĀZE CĒSĪS

“Mūzika kā pamatdarbs no grupas ir man vienīgajam. Ir tā, ka spēlēju vēl vienā grupā “Riga Reggae” un darbojos vēl citos mazākos projektos – dažreiz viens pats. Esmu mēģinājis dzīvot tikai no mūzikas – to var izdarīt, bet viena brīdi jādomā, kā paēdināt ģimeni. Man ir divi bērni – nevaru atļauties, ka vienu mēnesi nauda būs, vienu nebūs. Agrāk tas nebija tik būtiski.

Man svarīgi, lai neuzrodas rutinas sajūta, – man ir bijis, ka piecus gadus ikgudīnā tikai spēleju, un mūziku sāku uztvert par darbu. Man ir svarīgi, ka mūzika ir vairāk māksla. Parejiem grupas biedriem ir dažādas nodarbošanās – programmētāji, mežinieki, militāristi. Katrs dara savu darbu – spēlešana grupā viņiem vairāk vai mazāk ir hobījs – tiesa, tāds laikietilpīgs un nozīmīgs.

Šobrīd ar grupu mēģinām galvenokārt Cēsis. Mēs, lielākā daļa, dzīvojam ap Cēsu pusē. Es pats Inešos pie Vecpiebalgas. Divi

Divi grupas daībnieki ir no Kuldīgas puses – priekšplānā solists, ritma ģitārists, dziesmu autors un grupas dibinātājs Ints Ķergalvis. Fonā basists Raitis Neitāls.

“ORANŽĀS BRĪVDIENAS”

◊ Grupa dibināta 2000. gadā.

◊ Daībnieki: Ints Ķergalvis (ģitāra, balss), Raitis Neitāls (bass), Māris Ozoliņš (bungas), Marts Sildniks un Kaspars Čakste (ģitāra), Ritvars Šilkovs (saksofons), Nauris Brunīnieks (trompete) un Maksims Starodubovs (trombons).

◊ Albumi un izlases: “Everibadi Tancevak” (2011), “Spīd” (2012), “Tilti” (2015) un “Ārā” (2024).

dzīvo Cēsis, viens Mārsnēnos. Pārējā daļa Rīgā. Mūsu grupasbiedrs Marts Sildniks saimnieko “Fonoklubā” un organizē pasākumus. Kad tur nav pasākumu, to izmantojam mēģinājumiem, jo tur ir visa nepieciešamā aparatūra. Ik pa laikam mēģinām arī Rīgā – tur ir daudz telpu, ko var noīrēt. Parasti izvēlamies “VG Studio”. Mūziku pēdējā laikā ierakstām “KS Records” Jelgavā.”

TACIŅAS IESTAIGĀTAS

“Mums nav sadarbības partneru – ir bijušas domas piesaistīt sponsorus. Mēs paši visu maksājam, paši pelnām un ie-guldām. Nesen gan mūs atbalstīja Valsts kultūrapītāla fonds, jo februārī laidisim turē uz Indiju. Tas mums ir tāds pirmsais projekts, kur mums iedeva naudu.”

Mēs ar grupu šogad pirmoreiz bijām uzspēlēt festivālā “Tallinn Music Week” Igaunijā. Pēc koncerta pienāca klāt virietis no Indijas, kas festivālā bija ieradies

ar lekciju. Viņš piedāvāja, vai nevēlamies braukt spēlēt Indijā? Nu, protams, piekritām. Tur pretī ir organizācija, kas veidos koncertus. Mēs uzrakstījām projektu kultūrapītāla fondam, lai dabūtu finansējumu ceļa izdevumiem, un to apstiprināja.”

“Atmiņā palicis viens no pēdējiem koncertiem Kuldīgā, kultūrtelpā “Vieta”, – tas bija interesants. Kurzemē daudzi koncerti notikuši Liepājā, klubā “Fontaine Palace”. Tie vienmēr bijuši spilgti, vienmēr bijis baigais rokenrols. Mums koncertu ir vajprātā daudz – šovasar jautrs koncerts bija ari Ciravas pagasta svētkos.

Uz lielo koncertu “Palladium” Rīgā gatavojamies ilgi – koncerta zāle bija gandrīz pilna. Koncertus spēlējam tur, kur mūs aicina. Paši rīkojam maz. Kad taisām mini tūrites, tacīnas jau ir iestai-gātas. Liepājā klubs “Fontaine Palace”, Jelgavā “Mēlno cepuriņu galerija” un Cēsis “Fonoklubs”. ■

Mūzika

- ◊ 2. novembrī **Rojas Kultūras centrā** ar jestru programmu "Nerātnie joki un dziesmas" viesosies aktieri Andris Bērziņš, Imants Strads un Edgars Pujāts.
- ◊ 3. novembrī **Kuldīgas Kultūras centrā** mūzikas apvienības "VD trio" koncerts "Dziesmas karogā". Piedalās: pianiste Lelde Zaržecka, vijolniece un dziedātāja Inese Leušina un sitaminstrumentālists Elvijs Endelis.
- ◊ 7. novembrī **Liepājas Latviešu biedrības namā**, 19. novembrī **Kuldīgas Kultūras centrā** un 23. novembrī **teātra namā "Jūras vārti"** Ventspilī notiks koncertuzvedums "Ārijas Elksnes dzīves melodijas – Ārijai Elksnei 95!". Skanēs dažādu komponistu dziesmas ar Ārijas Elksnes vārdiem. Uz skatuves kāps Laila Ilze Purmaliete, Dace Bonāte, Juris Hirss, Mārtiņš Brūveris vai Emīls Kivlenieks, Lauris Subatnieks, Ieva Sutugova, Anatolijs Livča, Jānis Kalniņš, Uģis Krūskops, Aleksejs Bahirs vai Gidons Grīnbergs.
- ◊ 8. novembrī **Ventspils koncertzālē "Latvija"** notiks Latvijas Radio kora koncerts "Sarunas bez vārdiem".
- ◊ 9. novembrī **Saldus Bērnu un jaunatnes centrā** sieviešu kora "Varavīksne" koncerts "Mana tautasdziešma". Īpašie viesi – folkloras kopa "Suitu vīri" un koklētāju ansamblis "Stīga".
- ◊ 9. novembrī **Rojas Kultūras centrā** izskanēs Raivo Stašāna koncerts "Romantisks solo saksofonam – 33 gadi mūzikā".
- ◊ 9. novembrī **koncertzālē "Lielais dzintars"** Liepājā un 29. novembrī **teātra namā "Jūras vārti"** Ventspilī notiks grupas "Autobuss debesīs" 25 gadu jubilejas koncerts "Sitiet bungas, mani mīlie". Viena no pazīstamākajām latviešu mūzikas grupām dodas īpašā jubilejas koncerttūrē, izpildot gan tautā iemīlotās Imanta Kalniņa dziesmas, gan vairākus īpašus pašu grupas dalībnieku skaņdarbus, kā arī pirmsatakojumus.
- ◊ 16. novembrī **koncertzālē "Lielais dzintars"** valsts svētku koncerts "Latvijai 106". Latvijas dzimšanas dienu svinēsim ar simfoniskajām dejām. Liepājas Simfoniskā orķestra priekšā stāsies Ainārs Rubikis, un viņš ir izvēlējies virknī Latvijas komponistu orķestra deju, kurām visdažādākās saknes. Būs arī stāsts, turklāt divējāds: koncerta pirmo daļu caurvīs Oresta Silabrieža rakstītās etiņas par deju Latvijas un latviešu likteņos, savukārt koncerta otrajā daļā skatīsimies, kā ar mūziku mijiedarbojas lieliskā videomākslinieka –8 rakstu un krāsu horeogrāfija.
- ◊ 24. novembrī **Kuldīgas Sv. Annas baznīcā** grupas "Ogas" koncerts "Ar tautasdziešmu baznīcā".
- ◊ 24. novembrī **Ventspils koncertzālē "Latvija"** senās mūzikas ansamblis "Vox Luminis". 24. starptautiskā Baha kamermūzikas festivāla atklāšanas koncerts.
- ◊ 30. novembrī **Ventspils koncertzālē "Latvija"** Rick Feds (Richards Fedotovs) un Ventspils bigbenda grupas koncerts.

Stāvizrādes

- ◊ 2. novembrī **Brocēnu Kultūras centrā** komiķa Maksima Trivaškeviča ceturtā soloizrāde "Stāstišu jokus".
- ◊ 13. novembrī **Kuldīgas Kultūras centrā** Ralfa Eilanda un Kaspara Breida stāvizrāde "Mēs jūs mīlam: beigas".
- ◊ 23. novembrī **Kuldīgas Kultūras centrā** Baibas Sipenieces-Gavares jaunā stāvizrāde "Ir vēl".
- ◊ 29. novembrī **Kuldīgā, Kaļķu ielas kvartālā**, Kaspara Žilina pirmā stāvkomēdijs "Kauns tevi pazīt".

Citas lietas

- ◊ 1. novembrī **Rojas Jūras zvejniecības muzeja filiālē "Kaltenes klubs"** būs "Pētniecisko lasījumu diena". Pētījumus prezentēs: vēsturnieks Māris Ribickis – par ekonomisko, politisko un sociālo situāciju Kurzemē Latvijas Neatkarības kara laikā; Latvijas Nacionālā kultūras centra eksperte Gita Lancere runās par Nemateriālā kultūras mantojumā iekļautajām un iekļaujamām vērtībām; muzeja galvenā speciāliste Gundega Balode stāstīs par latviešu burinieku un jūrnieku likteņiem 1. pasaules kara laikā, bet novadpētniece Baiba Šuvčane – par jūrniecību kā nozīmīgu nodarbi Mazirbes lībiešu Stefenbergu dzimtā.
- ◊ 9. novembrī **Valdemārpils izstāžu zālē** būs iespēja tikties ar grāmatas "Svētulis" autoru Helmutu Bēķi.

Teātris

- ◊ 1. novembrī **Kuldīgas Kultūras centrā "Pannas teātra"** izrāde "Mazpiļšāta".
- ◊ 5. novembrī **teātra namā "Jūras vārti"** Ventspilī Latvijas Leļļu teātra viesizrāde "Emīls un Berlīnes zēni".
- ◊ 7. novembrī **Saldū, Avotu ielas 12 zālē**, Zanes Daudziņas monokomēdijs "Tāda es esmu" par latviešu sieviešu pašapziņas celšanu.
- ◊ 8. novembrī **Talsu Kultūras centrā būs skatāma Reja Kūnija luga "Glābjas, kas var..."**. Uz skatuves vienuviet Džona Smita stāstu izdzīvos kriminālseriālu zvaigzne Andris Daugavīņš, aktieri – Lelde Dreimane, Rihards Lepers, Linda Kalniņa, Jānis Jarāns, kā arī režisors Valdis Pavlovskis un komiķis Edgars Bāliņš.
- ◊ 9. novembrī **teātra namā "Jūras vārti"** Ventspilī Dailes teātra izrāde "Pīters Pens saiet sviestā".
- ◊ 10. novembrī **Skrundas kultūras namā** un 23. novembrī **Brocēnu Kultūras centrā** Aināra Ančevska komēdijs "Stūrgalvis" par latviešu vīriešu dzīvošanu un izdzīvošanu skarbā realitātē.
- ◊ 16. novembrī **Liepājas teātri** notiks režisora Matīsa Budovska iestudējuma "Rītausma Vakaros" pirmizrāde. Dzīves nogurdināts izmeklētājs negribigi uzņemas savas karjeras sarežģītāko lietu un tiek norākots izmeklēt slepkavību nelielā ciematā – Vakaros. Pirms kāda laika šeit mīklainos apstāklos aptumsumā laikā sadezdzis dzejnieks.
- ◊ 26. novembrī **teātra namā "Jūras vārti"** Ventspilī Liepājas teātra izrāde "Līnenas skaistumkaraliene".
- ◊ 27. novembrī **Saldū, Avotu ielas 12 zālē**, Mihaila Čehova Rīgas Krievu teātra aktiera Ņikitas Osipova koncertizrāde "Viss sākas ar mīlestību...". Poētisks ceļojums 60. gados slavena dzejnieka, tulkotāja un populāru dziesmu tekstu autora Roberta Roždestvenska daiļradē.
- ◊ 28. novembrī **Brocēnu Kultūras centrā** aktiera Ģirts Ķestera jubilejas izrāde "Vīrietis, kurš gaida".

Deja

- ◊ 9. novembrī **Brocēnu Kultūras centrā** koncerts "Pukīt' rāvu, kronīt' pinu". Pirmajā daļā J. Vitola Latvijas Mūzikas akadēmijas absolventes Elzas Häzenas diplomdarbs – deju uzvedums "Es saviju vainadziņu". Otrajā daļā uzstāsies deju kolektīvi no Rīgas, Liepājas, Ventspils un Saldus novada.
- ◊ 9. novembrī **Pastendes kultūras namā** – vidējās paaudzes deju kolektīva "Dzalksti" 10 gadu jubilejas koncerts.
- ◊ 15. novembrī **Aizputes kultūras namā** notiks dejas izrāde "Labra nams". To veidojusi mākslinieku apvienība levaKrish (Ieva Gauričikaitē-Sants un Krišjānis Sants) sadarbībā ar komponistu Jēkabu Nīmani. Tās pamatā ir ap un starp apmeklētājiem veidota horeogrāfija un tai sekojoša skāņa – ūsas muzikālas vienības, kuru atskaņošanas gaitu, vietu un secību nosaka mākslinieku veidotais, vizuāli nerēdzamais dejas raksts. "Labra namu" apmeklētāji piedzīvo ar aizsietām acīm.
- ◊ 16. novembrī **Liepājas Olimpiskajā centrā VPDK "Kvēle"** jubilejas koncertā "Mēs ciemiņus gaidīdami" sadejot aicina draugus – senioru deju kolektīvu "Sidrabvīlnis", vidējās paaudzes deju kolektīvus "Vērgalīte", "Rīdze-nieks", "Usma" un deju ansamblī "Banga" no Liepājas.

- ◊ 20. novembrī **teātra namā "Jūras vārti"** Ventspilī Gruzijas Karaliskā Nacionālā baleta deju šovs "Gruzijas uguns".

- ◊ 30. novembrī **teātra namā "Jūras vārti"** Ventspilī Marijas deju studijas izrāde "Patvērumi".